adwokat dr Piotr Sobański LL.M. (Uniwersytet Zielonogórski)

Władza rodzicielska (część VI) - Wybrane orzecznictwo

„Jeśli po wydaniu wyroku w sprawie rozwodowej dziecko stron uzyska pełnoletność, to w wyniku zaskarżenia tego wyroku w części dotyczącej władzy rodzicielskiej, kontaktów z dzieckiem lub alimentów od rozwodzących się rodziców na rzecz dziecka, sąd apelacyjny powinien uchylić wyrok i umorzyć postępowanie".
[źródło: **Wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 15 kwietnia 2014 r., V ACa 713/14**]

„Nie ma definicji ustawowej zwrotu dobro dziecka. Wypełnienie jego znaczenia powinno być dokonywane w konkretnych okolicznościach faktycznych zwłaszcza, jeżeli wskazują na zaistnienie sytuacji, w jakiej znalazło się dziecko, wymagającej ingerencji ze strony innych podmiotów, w tym także sądu. Wyszczególnić należy uprawnienie do ochrony życia i zdrowia oraz wszelkich działań ze strony innych, które powinny zapewnić warunki do spokoju, prawidłowego, niezakłóconego rozwoju, poszanowania godności i udziału w procesie decydowania o jego sytuacji oraz zaznaczyć, że jest to zbiór niewyczerpany".
[źródło: **Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 listopada 2016 r., II CA 1/16**]

„1.Mimo, że żaden przepis nie określa podmiotu uprawnionego do złożenia wniosku o wszczęcie postępowania o ograniczenie władzy rodzicielskiej nie można przyjąć, iż postępowanie w tym przedmiocie może być wszczęte tylko z urzędu. Należy przyjąć, że postępowanie to może być wszczęte także na wniosek każdego z rodziców małoletniego dziecka. Legitymację tych osób do zainicjowania postępowania w tym zakresie należy wywieść z natury władzy rodzicielskiej, która przysługuje obojgu rodzicom (art. 93 § 1 k.r.o.).
2.W sprawach opiekuńczych, które mogą być wszczęte z urzędu, złożenie wniosku o ograniczenie władzy rodzicielskiej przez osobę nieuprawnioną do złożenia tego wniosku nie uprawnia sądu do ograniczenia rozpoznania sprawy tylko do zbadania kwestii legitymacji do złożenia tego wniosku bez rozpoznania istnienia merytorycznych podstaw do podjęcia decyzji przez sąd opiekuńczy w przedmiocie władzy rodzicielskiej."
[źródło: **Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 grudnia 2013 r., III CZP 89/13**]

„Jeżeli władza rodzicielska służy obojgu rodzicom, to o istotnych sprawach dziecka rozstrzygają oni wspólnie, a w braku porozumienia - rozstrzygnięcie należy do sądu opiekuńczego (art. 97 § 2 kro). Decyzje opiekuńcze w stosunku do dziecka powinny być podejmowane sprawnie i bez zakłóceń. Temu wymogowi nie może sprostać sytuacja, gdy jeden z rodziców przebywa stale za granicą i jest tam mocno zaangażowany w tworzenie nowych podstaw swojej egzystencji. Współdziałanie rodziców przy wykonywaniu władzy rodzicielskiej staje się wówczas iluzją; władzę tę wykonuje praktycznie rodzic opiekujący się dziećmi i nie powinno dochodzić do zakłóceń w jej wykonywaniu. W konsekwencji zawieszenie władzy rodzicielskiej jednemu z rodziców umożliwia w przedstawionej sytuacji harmonijne wykonywanie uprawnień rodzicielskich drugiemu z nich (por. art. 94 § 1 zd. drugie kro), a dzieje się to w interesie dziecka".
[źródło: **Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 listopada 1999 r., III CKN 483/98**]

„1.Sąd, realizując wymagania z art. 3 konwencji o prawach dziecka, tylko wtedy ma obowiązek przeprowadzenia dodatkowego postępowania dowodowego, jeżeli dotychczas zebrany w sprawie materiał nie jest wystarczający do rozstrzygnięcia odpowiadającego jak najlepszemu zabezpieczeniu interesów dziecka.
2.Powierzenie władzy rodzicielskiej ojcu uzależnione jest od stwierdzenia, że władza ta będzie wykonywana tak, jak tego wymaga dobro dziecka i interes społeczny (art. 93 § 2 w związku z art. 95 § 3 kr i op.)".
[źródło: **Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 czerwca 2000 r., V CKN 1237/00**]